

YARGITAY HUKUK GENEL KURULU

Esas 2017/2613 / Karar 2019/1191 / Tarih 14.11.2019

Taraflar arasındaki "iştirak nafakası" davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Ankara 11. Aile Mahkemesince davanın reddine dair verilen 24.02.2015 tarihli ve 2013/1354 E., 2015/274 K. sayılı karar davacı vekilinin temyizi üzerine, Yargıtay 3. Hukuk Dairesinin 05.10.2015 tarihli ve 2015/7375 E., 2015/15006 K. sayılı kararı ile:

"..Davacı vekili dava dilekçesi ile; tarafların Ankara 8.Aile Mahkemesinin 2007/761 esas ve 768 karar sayılı ilamı ile boşandıklarını, bu karar ile müşterek çocuk ...'in velayet hakkının davacı anneye verildiğini, söz konusu karar ile küçüğe iştirak nafakası takdir edilmediğini, aradan geçen sürede müşterek çocuğun ihtiyaçlarının arttığını bu nedenle ... için aylık 1.500 TL iştirak nafakasının davalıdan tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili cevap dilekçesinde, tarafların anlaşmalı olarak boşandıklarını, boşanma dosyasında düzenlenen protokol gereğince tarafların birbirlerinden her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunmayacaklarının kararlaştırıldığını, ayrıca davalının küçüğün şahsi ve eğitim giderleri için davacıya 156.000 TL verdiğini bu nedenle davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; tarafların anlaşmalı olarak boşandıklarını, boşanma kararı ile davalının küçüğün eğitim ve öğretim masrafları için davacıya 156.000 TL tutarında para bıraktığı ,boşanma dosyasında düzenlenen protokol gereğince tarafların birbirlerinden her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunmayacaklarının kararlaştırıldığı, aradan geçen sürede davacının ekonomik durumunda olağanüstü bir kötüleşme ve davalının ekonomik durumunda olağanüstü bir artış da olmadığı , boşanma dosyasında düzenlenen protokolün 4.maddesinin iştirak nafakasının toplu ödemesi olarak değerlendirilmesi gerektiği, davalı tarafından protokolün 4.maddesi gereğince toplu olarak yatırılan nafaka miktarının faiz getirisinin enflasyon götürüsünü karşılayabilecek miktarda olduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dava; iştirak nafakası istemine ilişkindir.

TMK. 182/2.maddesine göre; "Velayetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlak bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır". Aynı Yasanın 328/1.maddesine göre de; "Ana ve babanın bakım borcu, çocuğun ergin olmasına kadar devam eder. Nafaka miktarı, çocuğun ihtiyaçları ile anne ve babanın hayat koşulları ve ödeme güçleri dikkate alınarak belirlenir. Nafaka miktarının belirlenmesinde çocuğun gelirleri de gözönünde bulundurulur" (TMK. 330/1).

İştirak nafakasının; çocuğun yaşı, eğitim durumu, günün ekonomik koşullarındaki paranın alım gücü ile genel ihtiyaçlarına uygun olarak ana babanın mali durumları da gözetilmek suretiyle takdiri gerekir.

TMK. mad. 176/4 hükmüne göre "Tarafların mali durumlarının değişmesi veya hakkaniyetin gerektirdiği hallerde iradın artırılması veya azaltılmasına karar verilebilir." Aynı şekilde 331. madde uyarınca; "durumun değişmesi halinde hakim, istem üzerine nafaka miktarını yeniden belirler veya nafakayı kaldırır."

Yukarıda sözü edilen yasal düzenlemelere göre, iradın artırılması veya azaltılması için ya tarafların mali durumlarının değişmesi veya hakkaniyetin bunu gerektirmesi gerekmektedir.

Dosya kapsamından, tarafların 12.07.2007 tarihinde anlaşmalı boşandığı, anlaşmalı boşanma dosyasında yer alan 10.07.2007 tarihli protokolde, davalı babanın küçüğün eğitim ve öğretim masrafları için davacıya 156.000 TL tutarında para bırakacağı ve tarafların birbirlerinden her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunmayacakları hususlarının kararlaştırıldığı, söz konusu karar ile ; 26.04.2004 doğumlu müşterek çocuk ...'in velayetinin davacı anneye bırakıldığı, dosya kapsamındaki 10.07.2007 tarihli protokol gereğince mahkemece istenmemesi nedeniyle taraflar ve müşterek çocuk lehine nafaka takdirine yer olmadığına dair karar verildiği, kararın 12.07 .2007 tarihinde taraflarca temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

Mahkemece; yaptırılan sosyal ekonomik durum araştırmasına göre, davacının emekli olup, aylık 1290 TL maaş aldığı, ayrıca Boğaziçi yazılım şirketinde çalışıp aylık 890.00 TL gelir elde ettiği, kendisine ait evde yaşadığı, davalının ise emekli olup, 2.100TL emekli maaşı aldığı ayrıca çalıştığı özel şirketten 1.000 TL gelir elde ettiği ,kendisine ait evde yaşadığı ,evli olduğu ,bu evliliğinden de ilköğretime giden bir çocuğu olduğu, müşterek çocuğun ise dava tarihi itibarıyla 9 yaşında olup, özel okulda eğitim gördüğü anlaşılmaktadır. Sözleşme yapıldığında karşılıklı edimler arasındaki denge sonradan, şartların olağanüstü değişmesiyle taraflardan biri aleyhine katlanılamayacak derecede bozulmuşsa, taraflar artık o akitle bağlı tutulamazlar, değişen bu koşullar karşısında Medeni Yasanın 2.maddesinden yararlanarak sözleşmenin yeniden düzenlenmesini mahkemeden isteyebilirler.

Somut olayda, yerel mahkeme; Ankara 8.Aile Mahkemesinin 2007/761 Esas ve 768 Karar sayılı dosyası kapsamında yer alan 10.07.2007 tarihli protokolün 4.maddesi gereğince, davalı babanın müşterek çocuğun eğitim ve öğretim masrafları için davacıya bıraktığı 156.000 TL tutarında parayı iştirak nafakasının toplu olarak ödenmesi şeklinde değerlendirmiş olsa da, TMK.'nun 182/2.maddesi gereği velayetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorunda olduğu yine anlaşmalı boşanma davasında davacının müşterek çocuk için nafaka istememiş olmasının daha sonra iştirak nafakası talep etmeye engel teşkil etmeyeceği, diğer taraftan müşterek çocuk için protokolle tazminat ödenmesinin davalı babayı iştirak

nafakası ödemesi yükümlülüğünden kurtarmayacağı ancak bu husus nafaka miktarının tayininde göz önüne alınmalıdır. Mahkemece; yanılığılı değerlendirme ile davanın reddine karar verilmesi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

Bununla birlikte Ankara 8.Aile Mahkemesinin 2007/761 esas, 768 karar sayılı ve 12.07.2007 tarihli (boşanma) ilamı ile bu davanın açıldığı tarih arasında yaklaşık altı yıllık süre geçmiştir. Bu süre içinde tarafların sosyal ve ekonomik durumları değiştiği gibi, çocuğun yaşı ve ihtiyaçları da doğal olarak artmıştır.

O halde; mahkemece yapılacak iş; tarafların tespit edilen sosyal ekonomik durumları, nafakanın niteliği, müşterek çocuğun yaşı, eğitim durumu, ihtiyaçları, ekonomik göstergelerdeki değişim dikkate alınarak, TMK.nun 4. maddesinde vurgulanan hakkaniyet ilkesine uygun bir miktar nafakaya hükmedilmesidir..”

gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle yeniden yapılan yargılama sonunda mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

HUKUK GENEL KURULU KARARI

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki belgeler okunduktan sonra gereği görüşüldü:

Dava, iştirak nafakası istemine ilişkindir.

Davacı vekili, tarafların Ankara 8. Aile Mahkemesinin 12.07.2007 tarihli ve 2007/761 E., 768 K. sayılı kararı ile boşandıklarını, bu karar ile müşterek çocukları ...'in velayet hakkının müvekkiline verildiğini, küçüğe ise iştirak nafakası takdir edilmediğini, müşterek çocuğun yıllık eğitim masrafının ortalama 20.000TL, özel piyano kursunun masrafının ise aylık 500TL olduğunu, müvekkilinin 1.287,59TL ücret karşılığında çalıştığını, davalının ise emekli olmasına rağmen halen çalıştığını ve aylık gelirin ortalama 10.000TL olduğunu, aradan geçen sürede müşterek çocuğun ihtiyaçlarının arttığını ileri sürerek, müşterek çocuk ... için aylık 1.500TL iştirak nafakasının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, tarafların anlaşmalı olarak boşandıklarını, düzenlenen protokol gereğince tarafların birbirlerinden her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunmayacaklarının kararlaştırıldığını ve müvekkilinin küçüğün şahsî ve eğitim giderleri için davacıya 156.000TL verdiğini, bu bedelin 6,5 yıllık faiz getirisinin en az 120.000TL olduğunu, müvekkilinin kızının birçok eksik ve ihtiyacını da giderdiğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkemece, anlaşmalı olarak boşanan tarafların, düzenledikleri protokolda birbirlerinden her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunmayacakları ve davalının küçüğün eğitim ve öğretim masrafları için davacıya 156.000TL tutarında para vereceğinin kararlaştırıldığı, miktarın davalı tarafından velayeti kendisine verilen davacıya ödendiği, davacının ekonomik durumunda da olağanüstü bir kötüleşme ve

davalının ekonomik durumunda olağanüstü bir artış olmadığı, boşanma protokolünün 4. maddesindeki ödemenin iştirak nafakasının toplu ödemesi olarak değerlendirilmesi gerektiği, hâkim tarafından onaylanan anlaşma protokolündeki diğer hükümler ile müşterek çocuğun dava tarihinde henüz ilkökul çağında olması, davalı tarafından protokolün 4. maddesi gereğince toplu olarak yatırılan nafaka miktarının faiz getirisinin enflasyonun götürüsünü karşılayacak miktarda olduğu gerekçeleriyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı vekilinin temyizi üzerine karar, yukarıda başlık bölümünde gösterilen nedenlerle bozulmuştur.

Mahkemece, önceki gerekçelere yanında, davacı tarafından verilen dava dilekçesinde çocuğun yıllık masrafının ortalama 20.000TL olarak belirtildiği, boşanma davasında iştirak nafakası talep edilmemiş olsa dahi ilerleyen dönemde dava açılmasına engel bir düzenleme bulunmamakla birlikte boşanma davasından altı yıl sonra nafaka artırımı davası açıldığı, ancak davacı kabulüne göre çocuğun yıllık giderinin 20.000TL olduğu buna göre dava tarihi itibarıyla çocuğun toplam giderinin 120.000TL civarında olduğu, giderlere davacı annenin de katılma yükümlülüğü bulunması karşısında toplu olarak verilen 156.000TL'lik nafakanın dava tarihi itibarıyla tükenmediği, bu hususta daha sonra dava açılabilir ise de dava tarihi itibarıyla nafaka artırımı davası açılmasının yapılan sözleşmeye ve hakkaniyete uygun düşmediği, davacı kabulünde olduğu üzere 20.000TL giderin toplu nafakadan karşılanabilecek durumda olduğu gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

Direnme kararı davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık, boşanma protokolünde, küçüğün şahsî ve eğitim giderleri için peşin ödenen paraya ve tarafların her ne suretle olursa olsun nafaka talebinde bulunamayacaklarının kararlaştırılmış olmasına rağmen, aradan geçen altı yıllık süre sonrasında müşterek çocuk yararına iştirak nafakası talep edilmesinin mümkün olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

Uyuşmazlığın çözümü için konu ile ilgili yasal düzenleme ve kavramların kısaca açıklanmasında yarar vardır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu (TMK)'nın 182/2. maddesi ile velayetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılması esası kabul edilmiş; 327. maddesinde de çocuğun bakımı, eğitimi ve korunması için gerekli giderlerin ana ve baba tarafından karşılanacağı öngörülmüştür.

Anılan Kanun'un 328. maddesinde ise ana ve babanın bakım borcunun, çocuğun ergin olmasına kadar devam edeceği, çocuk ergin olduğu halde eğitimi devam ediyorsa, ana ve babanın durum ve koşullara göre kendilerinden beklenebilecek ölçüde olmak üzere, eğitimi sona erinceye kadar çocuğa bakmakla yükümlü oldukları düzenlemesine yer verilmiştir.

Ana babanın bakım yükümünün doğal sonucu olan iştirak nafakası ise, çocuğun korunmasına yönelik olup, kamu düzenine ilişkindir ve hâkim talep bulunmasa dahi kendiliğinden iştirak nafakasına hükmetmelidir.

İştirak nafakasının miktarının nasıl belirleneceği ise 4721 sayılı Kanun'un "Nafaka miktarının takdiri" başlıklı 330. maddesinde;

"Nafaka miktarı, çocuğun ihtiyaçları ile ana ve babanın hayat koşulları ve ödeme güçleri dikkate alınarak belirlenir. Nafaka miktarının belirlenmesinde çocuğun gelirleri de göz önünde bulundurulur.

Nafaka her ay peşin olarak ödenir.

Hakim istem halinde, irat biçiminde ödenmesine karar verilen nafakanın gelecek yıllarda tarafların sosyal ve ekonomik durumlarına göre ne miktarda ödeneceğini karara bağlayabilir "

Şeklinde düzenlenmiştir.

Bunun yanında iştirak nafakası miktarının yeniden belirlenmesi de mümkündür.

Nitekim TMK'nın "Durumun değişmesi" başlıklı 331. maddesi;

"Durumun değişmesi halinde hakim, istem üzerine nafaka miktarını yeniden belirler veya nafakayı kaldırır".

Buna göre hâkim ana baba veya çocuğun durumlarının değişmesine bağlı olarak iştirak nafakasının miktarını artırabilir, azaltabilir veya kaldırabilir.

Görüldüğü üzere, iştirak nafakası miktarının çocuğun ihtiyaçları ile ana ve babanın hayat koşulları ve ödeme güçleri; diğer bir ifade ile tarafların ekonomik ve sosyal durumları gözetilerek belirlenmesi gerekmektedir.

Yukarıda açıklanan ilkeler çerçevesinde somut olaya gelindiğinde, davacı emekli olup, aylık 1.290TL maaş aldığı, ayrıca bir yazılım şirketinde çalışarak aylık 890TL gelir elde ettiği , kendisine ait evde yaşadığı; davalının ise emekli olup, 2.100TL emekli maaşı aldığı, ayrıca çalıştığı özel şirketten 1.000TL gelir elde ettiği, kendisine ait evde yaşadığı, evli olduğu, bu evliliğinden de ilköğretime giden bir çocuğunun bulunduğu, müşterek çocuğun ise dava tarihi itibarıyla 9 yaşında olup, özel okulda eğitim gördüğü anlaşılmaktadır.

Buradan hareketle, mahkemece tarafların boşanmalarına esas alınan 10.07.2007 tarihli protokolün 4. maddesinde düzenlenen ve bankada bulunan 156.000TL tutarındaki meblağın müşterek çocuğun eğitim ve öğretim masrafları için davacı anneye davalı tarafından bırakıldığı, bu nedenle iştirak nafakasının toplu olarak ödendiği kabul edilmiş ise de, öncelikle bahsi geçen paranın tarafların ortak hesabında bulunduğu sabit olup; paranın tamamının davalıya ait olduğu, çocuk yararına harcanmak üzere anneye

bırakıldığına yönelik mahkemenin kabulü gerçeği yansıtmamaktadır. İştirak nafakası özelliği gereği, 4721 sayılı TMK'nın 330. maddesine göre "irat" şeklinde karar verilmesi gerektiğinden, bu paranın iştirak nafakası olarak kararlaştırılmadığı da açıktır.

Öte yandan, 4721 sayılı TMK'nın 182/2. maddesi gereği velayetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin, müşterek çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorunda olduğundan, anlaşmalı boşanma davasında davacının müşterek çocuk için nafaka istememiş olmasının koşulların değişmesi, çocuğun ihtiyacı ve üstün yararı gözetilerek daha sonra iştirak nafakası talep etmeye engel teşkil etmeyeceği gibi, diğer taraftan müşterek çocuk için protokolle tazminat ödenmesinin davalı babayı iştirak nafakası ödemesi yükümlülüğünden kurtarmayacak ancak bu husus nafaka miktarının tayininde göz önüne alınabilecektir.

Ayrıca, anlaşmalı boşanma protokolü düzenlendiğinde karşılıklı edimler arasındaki denge sonradan, şartların olağanüstü değişmesiyle taraflardan biri aleyhine katlanılamayacak derecede bozulmuşsa, taraflar artık o akitle bağlı tutulamazlar, değişen bu koşullar karşısında 4721 sayılı TMK'nın 2. maddesinden yararlanarak sözleşmenin yeniden düzenlenmesini mahkemeden isteyebileceklerdir. İşte davacı anne bu zorunluluk nedeniyle davalı babadan müşterek çocuk yararına nafaka talep etmektedir.

Önemle vurgulamak gerekir ki, boşanma kararının kesinleştiği tarih olan 12.07.2007 tarihinden dava tarihi 07.10.2013 tarihine kadar 6 yılı aşkın bir sürenin geçmiş olması, boşanma tarihinde 3 yaşında olan müşterek çocuk ... Kasım'ın dava tarihi itibarıyla 9 yaşında olması, değişen ve gelişen durumlar ile çocuğun ihtiyaçları ve üstün yararı da gözetilip, şahsî ve eğitim giderlerinin doğal olarak artmış olacağı dikkate alınarak, tarafların sosyal ve ekonomik durumları da göz önünde bulundurularak müşterek çocuk yararına 4721 sayılı TMK'nın 4. maddesindeki hakkaniyet ilkesine göre uygun bir iştirak nafakasına hükmedilmesi gerekir.

Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, boşanma protokolü davacıya müşterek çocuğun şahsî ve eğitim giderleri için bırakılan 156.000TL'nin dava tarihi itibarıyla tükenmesi mümkün olmadığından dava tarihi itibarıyla müşterek çocuk yararına iştirak nafakasına hükmedilmesine gerek olmadığı, bu nedenlerle yerel mahkeme direnme kararının onanması gerektiği görüşü ileri sürülmüş ise de bu görüş yukarıda açıklanan nedenlerle Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

Diğer taraftan, gerekçeli karar başlığında dava tarihi 07.10.2013 olduğu hâlde 01.04.2016 olarak gösterilmesine ilişkin yanlışlık, mahallinde düzeltilebilir nitelikte bulunduğundan ayrıca bozma nedeni yapılmamıştır.

Hâl böyle olunca yukarıda açıklanan sebeplerle, Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uymak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

SONUÇ: Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerle 6217 sayılı Kanun'un 30. maddesi ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun geçici 3. maddesine göre uygulanmakta olan 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun (HUMK) 429. maddesi gereğince **BOZULMASINA**, istek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine, HUMK'nın 440/III-1. maddesi gereğince karar düzeltme yolu kapalı olmak üzere 14.11.2019 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.

KARŞI OY

İştirak nafakası 4721 sayılı TMK 182. maddede düzenlenmiş ise de bu madde soybağının hükümlerinin düzenlendiği TMK 321 vd. maddelerde yer alan hükümlerle birlikte değerlendirilip uygulanmalıdır.

Mahkeme boşanma veya ayrılığa karar verirken, olanak buldukça ana ve babayı dinledikten ve çocuk vesayet altında ise vasinin ve vesayet makamının düşüncesini aldıktan sonra, ana ve babanın haklarını ve çocuk ile olan kişisel ilişkilerini düzenler (TMK 182/1).

Velayetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlak bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır (TMK 182/2).

Hâkim, istem hâlinde irat biçiminde ödenmesine karar verilen bu giderlerin gelecek yıllarda tarafların sosyal ve ekonomik durumlarına göre ne miktarda ödeneceğini karara bağlayabilir (TMK 182/3).

Ana ve babanın bakım borcu, çocuğun ergin olmasına kadar devam eder (TMK 328/1).

Çocuk ergin olduğu hâlde eğitimi devam ediyorsa, ana ve baba durum ve koşullara göre kendilerinden beklenebilecek ölçüde olmak üzere, eğitimi sona erinceye kadar çocuğa bakmakla yükümlüdürler (TMK 328/2).

Küçüğe fiilen bakan ana veya baba, diğerine karşı çocuk adına nafaka davası açabilir (TMK 329/1).

Nafaka miktarı, çocuğun ihtiyaçları ile ana ve babanın hayat koşulları ve ödeme güçleri dikkate alınarak belirlenir. Nafaka miktarının belirlenmesinde çocuğun gelirleri de göz önünde bulundurulur (TMK 330/1).

Nafaka her ay peşin olarak ödenir (TMK 330/2).

Hâkim istem hâlinde, irat biçiminde ödenmesine karar verilen nafakanın gelecek yıllarda tarafların sosyal ve ekonomik durumlarına göre ne miktarda ödeneceğini karara bağlayabilir (TMK 330/3).

Durumun değişmesi hâlinde hâkim, istem üzerine nafaka miktarını yeniden belirler veya nafakayı kaldırır (TMK 331/1).

Yukarıda yapılan açıklama ve sözü edilen kurallarla birlikte somut olay değerlendirildiğinde; boşanma protokolünde mülkiyeti ... Kasım'da görünen araç, taşınmaz ve ev eşyalarının ... Kasım'da kalacağı ve ...'ın hak iddia etmeyeceği, yine ... Kasım adına olan banka hesabındaki 156.000TL'nin müşterek çocuk ...'in şahsi ve eğitim giderleri için kullanılmak üzere annesi ...'da kalacağı ve ayrıca iştirak ve yoksulluk nafakası ödenmeyeceği belirtilmiş ve mahkemece de bu protokole bağlı kalınarak iştirak nafakasına hükmedilmemiştir.

Protokol içeriğinden tarafların boşanmanın mali sonuçları konusunda da anlaşılıp tasfiyeye gittikleri edinilmiş mallara katılma rejimine rağmen tümüyle ... üzerinde görünen malvarlıkları ile ev eşyaları üzerinde Şenol'un hak iddia etmediği ancak bankadaki paranın çocuğun şahsi ve eğitim giderleri için harcanacağını kabul edildiği görülmektedir.

İştirak nafakasının amacı çocuğun şahsi ve eğitim giderlerini karşılamak olup taraflar da bu amaca uygun olarak bankadaki paranın çocuğun şahsi ve eğitim giderleri için harcanacağını kabul etmişlerdir. Velayet kendisine verilmeyen baba, çocuğun bu giderlerine iştirak nafakası ödemek suretiyle katılmak zorundaysa da bunu sağlayacak başka bir giderim şekli sağlamış ise babanın sorumluluğunda bu da gözetilmelidir. Baba bankadaki para üzerinde hak iddia etmeyerek çocuk için bırakmış olduğuna göre bu paranın yarısı olan 78.000TL'yi peşin vermek suretiyle bunun çocuğun ihtiyaçlarına yeterliliği ölçüsünde bu yükümlülüğünü yerine getirdiğinin kabulü gerekir.

Çocuk o tarihte 3 yaşında olup 18 yaşında reşit olacağı ve reşit olma tarihine kadar kalan 15 yıl düşünüldüğünde bu paranın aylık karşılığı 433TL olup o tarihte 352,09TL olan asgari ücret miktarının 1,23 katı etmektedir. Anneye düşen hisse de gözetildiğinde asgari ücretin 2,46 katı etmektedir. Anne bu parayı peşin olarak aldığına göre değerinin düşmemesi ve ileride çocuğun ihtiyaçlarını karşılayabilmesi için altın, döviz, faiz gibi değişik ekonomi araçlarını kullanarak gerekli önlemleri de almak zorundadır. Dava tarihi itibarıyla çocuk için ayrılan bu paranın ihtiyaçları karşılamaya yetmediği ve babanın ek olarak giderlere katılma yükümlülüğü doğduğu ispatlanmış değildir. Baba bağımsız bölüm üzerinde de hak iddia etmemiş olup mevcut evin varlığına rağmen yeni bir ev alınmış olması da ihtiyaçların artmış olduğu şeklinde değerlendirilemez. Artan ihtiyaçlar ölçüsünde anne de giderlere katılmak yükümlülüğünde olup tüm giderleri baba üstlenmek zorunda değildir.

İştirak nafakasının aylık ödenmesi gerekmekte ise de bu giderler için toptan ve peşin olarak parayı alan annenin artık aylık ödenmesi gerekir ve kararda da bu şekilde bir nafakaya hükmedilmediği için çocuk adına isteme hakkım var demesi mümkün değildir. Anne ancak artan ihtiyaçlar ile babanın verdiği bu paranın yetmediği tarih itibarıyla nafaka istemesi mümkün ise de çocuk için ayrılan bu paranın dava tarihinde henüz 9 yaşında olan çocuk için yeterli düzeyi koruduğu açık olup davanın reddine dair mahkeme kararı yerinde olduğu için hükmün onanması gerektiği görüşünde olduğumdan hükmün bozulması yönünde oluşan değerli çoğunluk görüşüne katılamıyorum.